

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IX kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.2.2021

Druk nr 1041
Warszawa, 26 marca 2021 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 22. posiedzeniu w dniu 25 marca 2021 r. uchwały:

- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r.,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym,

- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Tomasz Grodzki

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 marca 2021 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2021 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 3 w lit. b w poleceniu nowelizacyjnym skreśla się wyrazy „i 5” oraz skreśla się ust. 5;
- 2) w art. 1 w pkt 9 w lit. d, w ust. 7 w części wspólnej wyrazy „w ust. 7” zastępuje się wyrazami „w ust. 6”;
- 3) w art. 1 w pkt 35, w ust. 1a w pkt 1 po wyrazach „na samochód osobowy” dodaje się wyrazy „kategorii M1”;
- 4) w art. 1 w pkt 37, w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „na samochód osobowy” dodaje się wyrazy „kategorii M1”;
- 5) w art. 1 w pkt 39 w lit. c, w ust. 11 w pkt 4 po wyrazach „na samochód osobowy” dodaje się wyrazy „kategorii M1”;
- 6) w art. 1 w pkt 40 w lit. a, w ust. 3b w części wspólnej po wyrazach „na samochód osobowy” dodaje się wyrazy „kategorii M1”;
- 7) w art. 1 w pkt 41 w lit. e, w ust. 3f wyrazy „samochodu ciężarowego lub specjalnego, o którym mowa w ust. 2a” zastępuje się wyrazami „samochodu ciężarowego lub specjalnego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, o którym

mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, niebędącego samochodem osobowym w rozumieniu art. 100 ust. 4”;

- 8) w art. 1 w pkt 46, w art. 113a:
  - a) skreśla się wyrazy „zasady rejestracji samochodów osobowych, samochodów ciężarowych lub specjalnych o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz”,
  - b) wyrazy „konieczność ich identyfikacji” zastępuje się wyrazami „konieczność identyfikacji samochodów osobowych, samochodów ciężarowych lub specjalnych o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t”;

- 9) w art. 1 w pkt 56 w lit. b, w ust. 4:
  - a) skreśla się wyrazy „zasady rejestracji samochodów osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz”,
  - b) wyrazy „konieczność ich identyfikacji” zastępuje się wyrazami „konieczność identyfikacji samochodów osobowych, o których mowa w ust. 1”;

- 10) w art. 1 w pkt 57, w art. 163c w ust. 1 w części wspólnej wyraz „przepis” zastępuje się wyrazem „przepisy”;

- 11) skreśla się art. 2;

- 12) skreśla się art. 8;

- 13) skreśla się art. 12;

- 14) w art. 16 w pkt 4:
  - a) w lit. a,
  - b) w lit. b– w poleceniu nowelizacyjnym skreśla się wyrazy „w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i”;

- 15) w art. 17 w pkt 2 wyrazy „28 lutego” zastępuje się wyrazami „30 kwietnia”;
- 16) skreśla się art. 18;
- 17) w art. 19 skreśla się ust. 3;
- 18) dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Jeżeli dokonanie w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowanym na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w tym na samochód osobowy będący samochodem kempingowym, nastąpiło przed dniem 1 lipca 2022 r., obowiązek podatkowy z tytułu dokonania tych zmian konstrukcyjnych powstaje z dniem 1 lipca 2022 r.”;
- 19) skreśla się art. 31;
- 20) w art. 33 w ust. 1 wyrazy „15 maja” zastępuje się wyrazami „31 maja”;
- 21) w art. 36 wyraz „Przepisu” zastępuje się wyrazem „Przepisów”;
- 22) w art. 38:
  - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „1 maja” zastępuje się wyrazami „1 lipca”,
  - b) skreśla się pkt 5;
- 23) w art. 38:
  - a) w pkt 1 wyrazy „art. 16 pkt 4, który wchodzi” zastępuje się wyrazami „art. 16 pkt 1 i 4, które wchodzą”,
  - b) w pkt 2 wyrazy „art. 16 pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „art. 16 pkt 2 i 3”;

- 24) w art. 38:
- a) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
    - „1a) art. 32, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 kwietnia 2021 r.”;
  - b) w pkt 2 wyraz „-33” zastępuje się wyrazami „art. 33”;
- 25) w art. 38:
- a) w pkt 2:
    - skreśla się wyrazy „art. 2 pkt 6 i 7,”;
    - skreśla się wyrazy „art. 12 pkt 4,”;
    - skreśla się wyrazy „art. 31”;
  - b) skreśla się pkt 3.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Senat – po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 25 lutego 2021 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, określanej dalej jako „ustawa” – wprowadził do jej tekstu 25 poprawek.

W wyniku dokonanej **oceny konstytucyjności** ustawy Izba uznała, że wymaga ona modyfikacji w aspekcie trzech grup zastrzeżeń.

Po pierwsze, zgodnie z art. 38 ustawy ma ona wejść w życie z dniem 1 maja 2021 r., z zastrzeżeniem przepisów wymienionych w pkt 1–7 tego artykułu. W ocenie Senatu przyjęta przez ustawodawcę sejmowego długość *vacatio legis* nie uwzględnia standardów dotyczących jego odpowiedniości, wynikających z art. 2 Konstytucji. Ustawa statuuje wiele unormowań, które – w porównaniu do aktualnego stanu prawnego – są mniej korzystne dla ich adresatów. Jedynie tytułem przykładu należy zatem wskazać, że zmienia ona:

- 1) w sposób istotny przepisy dotyczące wydawania decyzji w sprawie wiążącej informacji akcyzowej, wprowadzając m.in.:
  - a) zasadę związania tą decyzją podmiotu, na rzecz którego została wydana (art. 7d ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy),
  - b) okres jej ważności (art. 7d ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy),
  - c) zasadę stosowania „nowego prawa” w odniesieniu do postępowań w sprawach wiążących informacji akcyzowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy (art. 19 ust. 1 ustawy);
- 2) zasady dokonywania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych poprzez rozszerzenie katalogu przypadków, w których właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu podmiotu do tego rejestru (art. 20g pkt 3 ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 13 ustawy), nakazując stosować „nowe prawo” w odniesieniu do postępowań w tych sprawach

wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy (art. 23 ust. 1 ustawy);

- 3) zasady wykreślenia z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych poprzez rozszerzenie katalogu przypadków, w których właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z tego rejestru (art. 20h ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy);
- 4) warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie podatku akcyzowego, m.in.:
  - a) wydawania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego poprzez rozszerzenie katalogu przypadków, w których właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia podmiotowi wydania tego zezwolenia (art. 52 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 26 lit. a ustawy),
  - b) cofania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego poprzez rozszerzenie katalogu przypadków, w których właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa to zezwolenie (art. 52 ust. 2 pkt 6 i 7 ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 26 lit. b ustawy);
- 5) Kodeks karny skarbowy, m.in. w zakresie dotyczącym podwyższenia górnej wysokości kary grzywny nakładanej w drodze mandatu karnego za wykroczenie skarbowe z podwójnej do pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia – tj. z kwoty 5 600 zł do kwoty 14 000 zł (art. 48 § 2 Kodeksu karnego skarbowego, w brzmieniu określonym przez art. 5 pkt 5 ustawy).

Przyjmując założenie, że co najmniej 30–dniowy okres będzie odpowiedni na zapoznanie się z nowymi albo zmienionymi regulacjami ustawowymi i ewentualne podjęcie działań dostosowawczych przez adresatów ustawy, a także kalkulując długość kolejnych etapów prac legislacyjnych (rozpatrzenie przez Sejm uchwały Senatu w sprawie ustawy, przekazanie jej Prezydentowi, podpisanie ustawy przez Prezydenta, zarządzenie jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw oraz promulgacja), których zakończenie może nastąpić nawet w maju br., Senat opowiedział się za określeniem jej terminu wejścia w życie na dzień 1 lipca 2021 r. (poprawki nr 15, 20 i 22–24).

Po drugie, zgodnie z art. 119 ust. 1 Konstytucji Sejm rozpatruje projekt ustawy w trzech czytaniach. Powołany przepis statuuje zatem nakaz, „by podstawowe treści, które znajdą się ostatecznie w ustawie przebyły pełną drogę procedury sejmowej, tak by nie zabrakło czasu i możliwości na przemyślenie przyjmowanych rozwiązań i zajęcie wobec nich stanowiska. Nakazowi temu sprzeciwia się takie stosowanie procedury poprawek, które pozwala na wprowadzenie do projektu nowych, istotnych treści na ostatnich etapach procedury sejmowej. Dotyczyć to może zwłaszcza poprawek zgłoszonych dopiero w drugim czytaniu i niebędących przedtem przedmiotem rozważań w komisjach”¹. Niezależnie od tego, należy zauważyć, że „wykładnia przepisów regulujących poprawki „sejmowe” i „senackie” musi być dokonywana w taki sposób, aby nie prowadziło to do zatarcia odrębności między inicjatywą ustawodawczą i poprawkami, a w konsekwencji do obchodzenia wymagań, które Konstytucja przewiduje dla inicjatywy ustawodawczej”, przy czym „wyjście poza zakresłony przez samego projektodawcę zakres przedmiotowy projektu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy treść poprawki pozostaje w ścisłym związku z przedmiotem projektowanej ustawy, a zwłaszcza wtedy, gdy jej wprowadzenie jest niezbędne do pełnego zrealizowania koncepcji projektodawcy. Odmiennie stanowisko oznaczałoby obejście konstytucyjnych wymagań dotyczących inicjatywy ustawodawczej i trzech czytań projektu”².

W kontekście powyższych rozważań należy zauważyć, iż w wyniku poprawek zgłoszonych na etapie rozpatrywania projektu przez właściwą komisję sejmową, a także w wyniku poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu, tekst ustawy został uzupełniony o przepisy, których przedmiot wykracza poza materię projektu ustawy wniesionego do Sejmu przez Radę Ministrów. Należy do nich zaliczyć:

- 1) nowelizację ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 2 ustawy), której przedmiotem są zmiany w zakresie dotyczącym ponoszenia opłaty za zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi dla przedsiębiorcy zaopatrującego przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży w napoje alkoholowe w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml (opłaty od „małpek”);

---

¹ Wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 23 lutego 1999 r. (K 25/98) oraz z dnia 9 marca 2016 r. (K 47/15).

² Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 kwietnia 2009 r. (P 11/08).

- 2) zmiany w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 8 ustawy) oraz w ustawie o zdrowiu publicznym (art. 12 ustawy), będące legislacyjnymi konsekwencjami nowelizacji ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
- 3) nowelizację ustawy o rezerwach strategicznych (art. 18 ustawy) w zakresie dotyczącym „finansowania utworzenia lub prowadzenia i utrzymywania systemu informatycznego”, o którym mowa w art. 43f ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, który ma być prowadzony przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych;
- 4) unormowania intertemporalne zawarte w przepisach art. 31 ustawy stanowiące normatywną konsekwencję nowelizacji ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o zdrowiu publicznym;
- 5) unormowania końcowe zawarte:
  - a) w art. 38 pkt 2 ustawy – w zakresie odnoszącym się do wejścia w życie przepisów art. 2 pkt 6 i 7, art. 12 pkt 4 i art. 31 ustawy,
  - b) w art. 38 pkt 3 ustawy, który normuje wejście w życie art. 18 ustawy.

Mając na uwadze, że poprawki zgłaszane na etapie sejmowego postępowania ustawodawczego powinny „pozostawać w związku z projektem złożonym w Sejmie przez wnioskodawcę, przy czym więź ta winna mieć wymiar nie tylko formalny, ale i merytoryczny, polegający na tym, że konkretne poprawki odnoszące się do projektu powinny pozostawać w odpowiedniej relacji z jego treścią, zmierzając do modyfikacji pierwotnej treści projektu”³, Senat uznał, że wymienione przepisy ustawy są niezgodne z art. 118 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji przez to, że zostały uchwalone przez Sejm bez dochowania trybu wymaganego dla sejmowego postępowania ustawodawczego, w tym z pominięciem konstytucyjnych wymagań dotyczących inicjatywy ustawodawczej. Izba uchwaliła zatem poprawki **nr 11–13, 16, 19 i 25**.

Po trzecie, dodawany przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy art. 7d ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym stanowi, że do celów stosowania wiążącej informacji akcyzowej podmiot, na rzecz którego została ona wydana, „na żądanie organu podatkowego, jest obowiązany udowodnić, że:

---

³ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 kwietnia 2009 r. (P 11/08).

- 1) wyroby akcyzowe albo samochody osobowe, będące przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą, odpowiadają pod każdym względem klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego określonej w WIA, albo
- 2) wyroby akcyzowe będące przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą odpowiadają pod każdym względem rodzajowi wyrobu akcyzowego określonego w WIA”.

Powołane unormowanie budzi – w ocenie Senatu – zasadnicze wątpliwości natury konstytucyjnej. Zgodnie z art. 187 § 1 Ordynacji podatkowej organ podatkowy jest obowiązany zebrać i w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Powołane unormowanie stanowi konkretyzację zasady prawdy materialnej wyrażonej w art. 122 Ordynacji podatkowej, która obliguje organ podatkowy do podejmowania w toku postępowania podatkowego wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy. Jakkolwiek nie można zanegować *in abstracto* legislacyjnej dopuszczalności sformułowania w ustawie o podatku akcyzowym przepisów szczególnych w tym zakresie, ich ustanowienie wymaga *in concreto* szczególnego uzasadnienia. Zauważenia wymaga bowiem, że „sytuacja podmiotu, na którym spoczywa ciężar dowodu, i podmiotu, na którym omawiany ciężar nie spoczywa, jest całkowicie odmienna. Pierwszy z nich musi wykazać zaistnienie okoliczności, z których wywodzi określone konsekwencje prawne; drugi natomiast nie ma obowiązku wykazania ich niewystąpienia, wystarczy, że podważy wiarygodność dowodów świadczących przeciwko niemu”⁴. Unormowanie, które zakłada „przerzucenie” ciężaru dowodu z organu podatkowego na podatnika, powinno być – jako dolegliwe prawnie rozwiązanie, wkraczające władczo w sferę działalności gospodarczej podmiotu prywatnoprawnego – oceniane w pierwszej kolejności na gruncie zasady proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji). W uzasadnieniu projektu ustawy (str. 7 i 8) podniesiono, że za ustanowieniem przedmiotowych wyjątków przemawia „konieczność zapewnienia, aby wyroby akcyzowe i samochody osobowe, wobec których powstaje obowiązek podatkowy w akcyzie, przez cały okres ważności WIA, odpowiadały wyrobom i samochodom osobowym objętym tą decyzją klasyfikacyjną”, a zatem „w przypadku wystąpienia czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą po dacie wydania WIA, podmiot powinien posiadać dokumenty pozwalające na zidentyfikowanie konkretnego wyrobu akcyzowego pod względem jego tożsamości z wyrobami „wzorcowymi”

---

⁴ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2013 r. (SK 18/09).

opisanymi w tej decyzji klasyfikacyjnej”. W ocenie projektodawcy *ratio legis* dodawanego art. 7d ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym jest ponadto „zapewnienie możliwości weryfikacji przez organy podatkowe również *ex post* zadeklarowanych do opodatkowania, np. wyrobów akcyzowych, w oparciu o posiadaną przez podmiot, na rzecz którego wydana została WIA, dokumentację umożliwiającą ustalenie, że wyroby te odpowiadają pod każdym względem klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego określonej w wydanej WIA”. Powołana argumentacja nie jest przekonująca – jej sednem jest uwypuklenie korzyści, jakie może uzyskać organ podatkowy w toku postępowania podatkowego lub postępowania kontrolnego, przy jednoczesnym pominięciu wykazania niezbędności planowanej ingerencji w sferę działalności podatnika dla osiągnięcia zakładanego celu (przewidziane przez ustawodawcę środki muszą być – zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji – „konieczne w demokratycznym państwie prawnym”). W tym stanie rzeczy Senat uważa, że art. 7d ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, budzi wątpliwości co do zgodności z zasadą proporcjonalności wyrażoną w art. 31 ust. 3 Konstytucji. Powołane zastrzeżenia „wzmacnia” również blankietowy charakter przedmiotowej regulacji. Nie ustanawia ona bowiem jakichkolwiek przesłanek występowania przez organ podatkowy z żądaniem udowodnienia przez podatnika zgodności stanu faktycznego z wiążącą informacją akcyzową. Uprawnione jest zatem zapatrywanie, że dodawany art. 7d ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym stanowi jedynie szkielet zamierzonej koncepcji normatywnej, a jego treść zostanie „ukształtowana” dopiero w toku stosowania, co musi budzić poważne zastrzeżenia w świetle zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). W tym stanie rzeczy Senat przyjął poprawki **nr 1 i 17**.

W wyniku analizy ustawy, w tym zapoznania się z postulatami zainteresowanych podmiotów i środowisk, Senat uznał za zasadne wprowadzenie **modyfikacji merytorycznych**. Zostały one zawarte:

- 1) w poprawkach **nr 3–6**, które zmierzają do tego, aby przedmiotem opodatkowania akcyzą było dokonanie w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowany na terytorium kraju, zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu wyłącznie na samochód osobowy kategorii M1;
- 2) w poprawce **nr 18**, która zmierza do dodania przepisu, wedle którego jeżeli dokonanie w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowany

na terytorium kraju, zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy (w tym na samochód osobowy będący samochodem kempingowym) nastąpiło przed dniem 1 lipca 2022 r., obowiązek podatkowy z tytułu dokonania tych zmian powstaje z dniem 1 lipca 2022 r.

W wyniku dokonanej oceny ustawy pod względem **prawno-legislacyjnym**, Senat uznał za zasadne uchwalenie:

- 1) poprawki **nr 2** – zmierza ona do skorygowania odesłania do niewłaściwego przepisu aktu prawnego Unii Europejskiej;
- 2) poprawki **nr 7** – jej przedmiotem jest modyfikacja „kaskadowego” odesłania, niezgodnego z § 157 „Zasad techniki prawodawczej”;
- 3) poprawek **nr 8 i 9** – zmierzają one do skorygowania przepisów upoważniających do wydania stosownych aktów wykonawczych poprzez rezygnację z „nakazu” uwzględniania w ich treści „zasad rejestracji” określonych typów samochodów, które organ wydający i tak musi wziąć pod uwagę, niezależnie od tego, czy przewidują to *expressis verbis* upoważnienia do wydania rozporządzeń;
- 4) poprawek **nr 10 i 21** – zmierzają one do uwzględnienia, że artykuły, których dotyczą, są podzielone na jednostki redakcyjne niższego stopnia;
- 5) poprawki **nr 14** – zmierza ona do skorygowania niewłaściwie zredagowanego polecenia nowelizacyjnego.